

Beroep ingesteld op 5 oktober 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk Zweden

(Zaak C-479/10)

(2010/C 328/40)

Procestaal: Zweeds

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: K. Simonsson en A. Alcover San Pedro)

Verwerende partij: Koninkrijk Zweden

Conclusies

- vaststellen dat het Koninkrijk Zweden de krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 1999/30/EG van de Raad van 22 april 1999 betreffende grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofdioxiden, zwevende deeltjes en lood in de lucht ⁽¹⁾ op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, doordat het in 2005, 2006 en 2007 in de zones SW 2 en SW 4 alsook in 2005 en 2006 in de zone SW 5 de PM10-grenswaarden in de lucht heeft overschreden;
- het Koninkrijk Zweden verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens artikel 5, lid 1, van richtlijn 1999/30 moeten de lidstaten de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de concentraties van PM10 in de lucht, met ingang van de in bijlage III, deel I, vermelde data de daarin bepaalde grenswaarden niet overschrijden. De relevante datum is 1 januari 2005.

Blijkens de door Zweden over 2005, 2006 en 2007 bij de Commissie ingediende rapporten werden in deze jaren in de zones SW 2 en SW 4, alsook in 2005 en 2006 in zone SW 5 de PM10-grenswaarden overschreden.

Zweden is voor deze zones en jaren dus zijn verplichtingen krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 1999/30 niet nagekomen.

⁽¹⁾ PB L 163, blz. 41.

Beroep ingesteld op 5 oktober 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk Zweden

(Zaak C-480/10)

(2010/C 328/41)

Procestaal: Zweeds

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lyl en K. Simonsson)

Verwerende partij: Koninkrijk Zweden

Conclusies

- vaststellen dat het Koninkrijk Zweden, door de btw-groepregeling in de praktijk te beperken tot degenen die financiële en verzekeringsdiensten verrichten, de krachtens richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Koninkrijk Zweden verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Zweedse btw-groepregeling is in strijd met artikel 11 van de btw-richtlijn doordat de werkingssfeer van de regeling is beperkt tot ondernemingen die actief zijn in de financiële sector. Volgens de Commissie moet een nationale btw-groepregeling toepasselijk zijn op alle ondernemingen die zijn gevestigd in de lidstaat die de regeling toepast, ongeacht het soort activiteit van de onderneming.

Het gemeenschappelijk btw-stelsel is een uniform stelsel. Bij invoering van een bijzondere regeling in dit stelsel moet er dus in beginsel voor worden gezorgd dat de regeling algemeen toepasselijk is.

Nergens uit de tekst van artikel 11 van de btw-richtlijn blijkt dat een lidstaat de toepassing van een btw-groepregeling kan beperken tot bepaalde ondernemingen die actief zijn in een bepaalde sector.

Het doel van artikel 11 van de btw-richtlijn wil ook dat de bepaling aldus wordt opgevat dat zij alle ondernemingen in alle sectoren betreft.

Voorts is de Zweedse btw-groepregeling onverenigbaar met het unierechtelijke beginsel van gelijke behandeling.

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, verenigbaar met artikel 1 van wet nr. 241/1990, voor zover dit voorziet in de verplichting van de autoriteiten om de unierechtelijke beginselen toe te passen, en is bijgevolg daarmee verenigbaar en toelaatbaar deze aldus uit te leggen en toe te passen dat de overheid de mogelijkheid heeft om de motivering van de maatregel bij de rechter aan te vullen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italië) op 6 oktober 2010 — Teresa Cicala/Regione Siciliana

(Zaak C-482/10)

(2010/C 328/42)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Teresa Cicala

Verwerende partij: Regione Siciliana

Prejudiciële vragen

- 1) Is het met het recht van de Unie verenigbaar dat artikel 3 van wet nr. 241/1990 en artikel 3 van regionale wet van Sicilië nr. 10/1991, juncto artikel 1 van wet nr. 241/90, dat de Italiaanse autoriteiten ertoe verplicht om de unierechtelijke beginselen toe te passen, gelezen in samenhang met de plicht tot motivering van overheidshandelingen als voorzien in artikel 296, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd en toegepast dat handelingen die de overheid als privaatrechtelijke rechtspersoon op pensioengebied verricht, dat wil zeggen die betrekking hebben op subjectieve rechten maar niettemin bindende kracht hebben, aan de motiveringsplicht kunnen ontkomen, en is dan sprake van een schending van een wezenlijk vormvoorschrift door de bestuurlijke maatregel?
- 2) Is artikel 21 octies, lid 2, eerste alinea, van wet nr. 241/1990, zoals uitgelegd door de bestuursrechter met betrekking tot de motiveringsplicht die is neergelegd in artikel 3 van diezelfde wet nr. 241/1990 en regionale wet van Sicilië nr. 10/1991, gelezen in samenhang met de plicht tot motivering van overheidshandelingen als voorzien in artikel 296, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 41, lid 2, sub c, van het

Beroep ingesteld op 6 oktober 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-483/10)

(2010/C 328/43)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Støvlbæk en R. Vidal Puig, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- vaststellen dat het Koninkrijk Spanje de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 4, lid 1, 11, lid 2, 14, lid 1, en 30, lid 1, van richtlijn 2001/14/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheids certificering, en krachtens artikel 10, lid 7, van richtlijn 91/440/EEG⁽²⁾ van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap;
- het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat het Koninkrijk Spanje de volgende bepalingen van bovengenoemde richtlijnen heeft geschonden:

- 1) artikel 4, lid 1, van richtlijn 2001/14/EG, aangezien het niveau van de heffingen voor het gebruik van de spoorweginfrastructuur op uitputtende wijze wordt „vastgesteld” door de overheid, waardoor de taak van de „infrastructuurbeheerder” (Administración de Infraestructuras Ferroviarias; hierna: „ADIF”) beperkt blijft tot de loutere inning van de gebruiksrechten;